

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010643
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4412010643.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému E. W. a spol., pre zločin úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného E. W. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17.10.2013 sp. zn. 3T/203/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.04.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného E. W..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovaný E. W., narodený XX.XX.XXXX v N.,
bytom Z. XXX,

je vinný

1/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode s odsúdeným W. Q., po prísľube a zabezpečení všetkých potrebných fiktívnych podkladov - pracovných zmlúv, výkazov o príjme a iných dokladov pre žiadateľa o úver, ako i pre ručiteľa obžalovaným E. W., odsúdený W. Q. uzatvoril dňa 27.09.2006 v pobočke B. M. M., a.s. v I. E. ako úverový dlžník zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, následne mu bola na účet M. M., a.s. pobočka I. E. poukázaná peňažná hotovosť vo výške 11.617,87 eur (350.000,00 Sk), z ktorej odovzdal obžalovanému E. W. sumu cca 3.000,- eur (90.000,- Sk), ako dohodnutú odmenu, poskytnutý úver sa zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 130,31 eur (3.935,- Sk), hoci obaja vedeli, že zmluvne dohodnuté podmienky nebudú dodržané, pretože odsúdený W. Q. nemal dostatočné zdroje ani na svoje živobytie, dosiaľ nebola uhradená ani jedna splátka a poškodenej B. M. M. a.s. Z. bola spôsobená škoda v celkovej výške 17.222,34 eur,

2/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode s odsúdeným V. Z., po prísľube a zabezpečení všetkých potrebných fiktívnych podkladov - pracovných zmlúv, výkazov o príjme a iných dokladov pre žiadateľa o úver, ako i ručiteľa obžalovaným E. W., odsúdený V. Z. ako úverový dlžník uzatvoril dňa 27.09.2006, v pobočke B. M. M. a.s. v I. E. zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, následne mu bola na účet v M. M., a.s., pobočka I. E. poukázaná peňažná hotovosť vo výške 11.617,87 eur (350.000,- Sk), z ktorej odovzdal obžalovanému E. W. sumu cca 5.000 eur (150.000,- Sk), ako dohodnutú odmenu, poskytnutý úver sa zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 130,31 eur (3.935,- Sk), hoci obaja vedeli, že zmluvne dohodnuté podmienky nebudú dodržané, pretože odsúdený V. Z. nemal dostatočné zdroje ani na svoje živobytie, dosiaľ nebola uhradená ani jedna splátka a poškodenej B. M. M. a.s., Z. bola spôsobená škoda v celkovej výške 17.222,34 eur,

t e d a

v bode 1/ spoločným konaním s odsúdeným W. Q.,
v bode 2/ spoločným konaním s odsúdeným V. Z.,
- vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru
a na splácanie úveru, a tak mu spôsobil značnú škodu,

t ý m s p á c h a l

v bodoch 1/ a 2/
- pokračovací zločin úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 222 odsek 1, odsek 4
Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á

podľa § 222 odsek 4 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, trest
odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, výkon trestu odňatia
slobody podmienene o d k l a d á s uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného
v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona ukladá obžalovanému ako súčasť
probačného dohľadu povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) bol obžalovaný
E. W. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným v bodoch 1/ a 2/ z pokračovacieho zločinu úverového
podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom
základe, že:

s obžalovaným W. Q.

1/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode, po prísľube a zabezpečení všetkých potrebných fiktívnych
podkladov - pracovných zmlúv, výkazov o príjme a iných dokladov pre žiadateľa o úver, ako i pre
ručiteľa obžalovaným E. W., obžalovaný W. Q. uzatvoril dňa 27.09.2006 v pobočke B. M. M., a.s. v
I. E. ako úverový dlžník zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX,
následne mu bola na účet M. M., a.s. pobočka I. E. poukázaná peňažná hotovosť vo výške 11.617,87
eur (350.000,00 Sk), z ktorej odovzdal obžalovanému E. W. sumu cca 3.000,- eur (90.000,- Sk), ako
dohodnutú odmenu, poskytnutý úver sa zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 130,31 eur
(3.935,- Sk), hoci obaja vedeli, že zmluvne dohodnuté podmienky nebudú dodržané, pretože obžalovaný
W. Q. nemal dostatočné zdroje ani na svoje živobytie, dosiaľ nebola uhradená ani jedna splátka a
poškodenej B. M. M., a.s. Z. bola spôsobená škoda v celkovej výške 17.222,34 eur,

s obžalovaným V. Z.

2/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode, po prísľube a zabezpečení všetkých potrebných fiktívnych
podkladov - pracovných zmlúv, výkazov o príjme a iných dokladov pre žiadateľa o úver, ako i ručiteľa
obžalovaným E. W., obžalovaný V. Z. ako úverový dlžník uzatvoril dňa 27.09.2006, v pobočke B. M. M.,
a.s. v I. E. zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, následne mu
bola na účet v M. M. a.s., pobočka I. E. poukázaná peňažná hotovosť vo výške 11.617,87 eur (350.000,-
Sk), z ktorej odovzdal obžalovanému E. W. sumu cca 5.000,- eur (150.000,- Sk), ako dohodnutú odmenu,
poskytnutý úver sa zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 130,31 eur (3.935,- Sk), hoci obaja
vedeli, že zmluvne dohodnuté podmienky nebudú dodržané, pretože obžalovaný V. Z. nemal dostatočné

zdroje ani na svoje živobytie, dosiaľ nebola uhradená ani jedna splátka a poškodenej B. M. M., a.s., Z. bola spôsobená škoda v celkovej výške 17.222,34 eur.

Za to mu uložil podľa § 222 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú B. M. M. a.s., Z. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Uvedený rozsudok, v zákonom stanovenej lehote, proti všetkým jeho výrokom ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, odvolaním napadol obžalovaný. V písomnom odôvodnení, prostredníctvom obhajcu uvádzal, že spoluobvinených nepozná a je názoru, že bol zneužitý skutočným páchatelom podvodu. Poukazoval na to, že nebolo preverené jeho tvrdenie akým spôsobom sa k nemu dostali sporné pracovné zmluvy a úradné preklady, ani jeden z vypočutých svedkov neuviedol jeho ako osobu, ktorej tieto doklady odovzdali. Výpovede spoluobvinených považoval za pochybné a vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne vyhodnotenie dôkazov, keď neboli overené všetky okolnosti prípadu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti poškodenej spoločnosti R. G., spol. s.r.o. a obžalovaného, ktorý súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí predniesol odvolanie zhodne s písomne vyhotoveným a zotrval na návrhu v ňom uvedenom.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zastával názor, že súd prvého stupňa dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré aj správne právne posúdil. Uložený trest, čo do jeho druhu a výmery je v súlade so zákonom. Navrhol odvolaciemu súdu odstrániť pochybenie v zákonom pomenovaní zločinu úverového podvodu tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku podľa § 222 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. spočívajúce v uvedení písm. a/. Odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. ohľadne odvolateľa a navrhol, aby ho odvolací súd uznal vinným zhodne s napadnutým rozsudkom a uložil aj rovnaký trest s tým, aby napravil pochybenie v zákonom pomenovaní zločinu.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, i keď z iných dôvodov než uvádzal v odvolaní.

Plniac si prieskumnú povinnosť, vyplývajúcej z citovaného ustanovenia odvolací súd zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému výroku rozsudku bol zadovážený dostatok dôkazov nevyhnutných na rozhodnutie o podanej obžalobe. Tieto dôkazy boli vykonané pred súdom prvého stupňa v súlade so zásadou kontradiktórnosti a v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa súd prvého stupňa nedopustil takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por., a to všetko pri zachovaní práv všetkých procesných strán, vrátane práva obžalovaného na obhajobu.

Na základe riadne a v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. vykonaného hodnotenia dôkazov súd prvého stupňa správne ustálil, že došlo k spáchaniu žalovaného skutku tak, ako je tento popísaný v tzv. skutkovej vete, a že tento spáchal obžalovaný. V podrobnostiach preto odvolací súd odkazuje na správne právne úvahy a správne právne závery súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, až na pochybenie uvádzané ďalej, ktoré považoval za chybu napadnutého rozsudku a tiež aj za porušenie zákona.

Podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 222 ods. 4 Tr. zák., odňatím slobody na päť až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním značnú škodu.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že odsek 4 § 222 Tr. zák. neobsahuje písm. a/ Tr. zák., a preto odvolací súd toto pochybenie napravil po zrušení napadnutého rozsudku sám vlastným rozhodnutím, keďže boli splnené zákonné podmienky vyplývajúce z § 322 ods. 3 Tr. por. Iné dôvody na zmenu výroku o vine u odvolateľa nezistil.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na obsahy jednotlivých dôkazov a na stranách 6-8 uviedol aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri ich hodnotení a právne závery ku ktorým dospel. V rámci nich sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného, ktorú tento v podstate prezentoval aj v dôvodoch odvolania. Pretože už súd prvého stupňa sa s obhajobou a námietkami obžalovaného dôsledne vysporiadal, odvolací súd tieto nepovažuje za dôvodné, a preto v podrobnostiach odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Preskúmaním výroku o treste týkajúcom sa odvolateľa zistil, že súd prvého stupňa pri určení jeho druhu a výmery nebol dôsledný, pretože nezohľadnil všetky rozhodné zákonné kritériá tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 a nasl. Tr. zák. V odôvodnení príslušnej časti napadnutého rozsudku súd prvého stupňa konštatuje, že u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti a trest ukladal v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, ktorú bližšie nešpecifikuje a ktorá je v rozmedzí od 5 do 12 rokov odňatia slobody, pričom prihliadol na to, že na spáchanie konania „naviedol“ aj ďalších spoluobžalovaných a na následok spôsobený jeho konaním. Takéto právne úvahy však nie sú dostatočné a úplné, a preto ich nemohol odvolací súd považovať za správne. V prvom rade je potrebné uviesť, že obžalovaný v danej veci nebol „návodcom“, ale jedným zo spolupáchatelom. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada u spolupáchatelov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu (§ 34 ods. 5 písm. a/ Tr. zák.) V tejto súvislosti je potrebné konštatovať vyššiu mieru účasti odvolateľa na spáchaní žalovaného skutku oproti ostatným spolupáchatelom. Na druhej strane je však potrebné prihliadnuť, že čo sa týka finančného profitu z tejto trestnej činnosti, tak u odvolateľa bol tento nižší než u ostatných spolupáchatelov.

Okrem toho súd prvého stupňa opomenul prihliadnuť na ustálenú súdnu prax, ktorá uplynutie doby od spáchania trestného činu až do doby odsúdenia páchatel'a v prípade, ak tento páchatel' vedenie počas nej riadny život, považuje za také pomery na strane páchatel'a, ktoré u neho odôvodňujú naplnenie zákonných podmienok mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd zistil, že odvolateľ spáchal skutok v septembri roku 2006. Ako zistil z odpisu z registra trestov, odvolateľ od tejto doby až dodnes sa nedostal do rozporu so zákonom, teda je možné konštatovať, že vyše po dobu viac ako osem rokov viedol riadny život.

S prihliadnutím na všetky uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že potrestanie obžalovaného v súčasnosti nepodmienečným trestom odňatia slobody, i keď na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby je potrebné považovať za neprimerane prísne, a že súčasne účel trestu je možné u neho dosiahnuť aj hrozbou trestnom odňatia slobody spolu s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe v hornej polovici trestnej sadzby. Za účelom posilnenia výchovného účelu podmieneného trestu odňatia slobody uložil odvolací súd obžalovanému obligatórne povinnosť nahradiť spôsobenú škodu.

Preskúmaním správnosti výroku o náhrade škody odvolací súd zistil, že tento je nesprávny, pretože súdu prvého stupňa nič nebránilo uložiť obžalovaným povinnosť nahradiť škodu, ktorú spôsobili protiprávnym konaním, a za ktorú zodpovedajú v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože poškodený škodu v rámci adhézneho konania uplatnil riadne a včas. Nápravu tohto nedostatku odvolací súd nemohol vykonať vzhľadom na prekážku vyplývajúcu zo zásady zákazu reformatio in peius.

Vychádzajúc z horeuvedených právnych úvah a právnych záverov, odvolací súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok. (§ 306 ods. 1 Tr. por.)